

Einer Jensen: De Lovforslag, som det høje Ting i Dag har beskæftiget sig med, havde jo alle det Formaal at skaffe Mulighed for Tilvejebringelse af Midler til Igangsættelse af Arbejde. De to Lovforslag, som vi nu har til Behandling, nemlig Forslag til Lov om midlertidigt Statstilskud til Kommunerne i Anledning af Hjælp til arbejdsløse og Forslag til Lov om forlænget vedtægtsmæssig Hjælp til arbejdsløse Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser, har det Formaal at hjælpe de arbejdsløse, som det ikke er muligt at skaffe Arbejde — og Antallet af disse er jo ikke blevet formindsket ved den Stilling, som Venstre og Konservative har indtaget overfor de Lovforslag, vi har behandlet i Dag.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkelt-heder vedrørende de foreliggende Lovforslag, da der medfølger udførlige Bemærkninger, og da den højtærede Socialminister jo har gjort udførligt Rede for dem ved Fremsettelsen. Dertil kommer, at vi i Løbet af det sidste halve Aar adskillige Gange har behandlet Spørgsmaalet om Hjælp til arbejdsløse — senest ved Vedtagelsen her i Tinget af Lovforslaget om Krisehjælp til arbejdsløse. Dette Lovforslag befinder sig nu i Landstinget og har været til Behandling der i meget lang Tid, uden at Landstinget, synes jeg, alvorligt har behandlet dette overmaade alvorlige Spørgsmaal. Jeg beklager, at man i det andet høje Ting tager saa lidet Hensyn til de Tusinder af arbejdsløse, som i dette Øjeblik er uden nogen regelmæssig Understøttelse, bortset fra den Understøttelse, der kan ydes gennem Hjelpekasserne.

Vi har i dette Øjeblik ca. 80 000 tilmeldte arbejdsløse, og det er utvivlsomt saaledes, at adskillige under Hensyn til, at der ikke ydes Understøttelse, ikke er tilmeldt som arbejdsløse. Af disse arbejdsløse er et meget stort Antal Bygningsarbejdere, og dersom der var Udsigt til, at de Lovforslag, vi nys diskuterede, kunde blive vedtaget af Rigsdagen, vilde der være Mulighed for, at adskillige af disse Tusinder kunde komme i Arbejde. Naar der findes et saa stort Antal arbejdsløse, og naar der ikke gennemføres Love, der kan medvirke til Igangsættelse af Arbejde, er det nødvendigt, at der vedtages Love til Hjælp for disse arbejdsløse Medborgere.

Det første af de Lovforslag, vi her behandler, giver Kommunerne Ret til at faa $\frac{2}{3}$ af de Udgifter dækket, som de i Trangtilfælde afholder til Hjælp for arbejdsløse.

Denne Lov skal gælde til 1. Maj næste Aar, og der regnes med, at Statens Ugifter højst kan blive 12 Mill. Kr. At Loven er nødvendig, viser den Situation, hvori adskillige Kommuner befinder sig, idet det snart er umuligt for dem at fremskaffe den Hjælp, som de naturligvis maa udbetale til de arbejdsløse, da man ikke kan lade dem sulte. Pengene skal altsaa udbetales, og Spørgsmaalet er blot, om ikke hele Landet, Staten bør medvirke til Dækning af de dermed forbundne Udgifter.

Den 25. Maj modtog Rigsdagen en Skrivelse fra Foreningen af kommunale Hjelpekasser i Byerne, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse. Den lyder saaledes:

„Arbejdsløsheden er af et saa katastrofalt Omfang, at Hjelpekassernes Budgetter sprænges, og Bestyrelsen retter derfor enstemmigt en indtrængende Opfordring til Regering og Rigsdag om snarest muligt at gennemføre en Lov, ved hvilken der paa ny aabnes Adgang til regelmæssig Understøttelse af arbejdsløse, som har opbrugt deres ordinære Understøttelse, og saaledes at Udgifterne hovedsagelig bæres af Staten eller Arbejdsløshedsfonden.“

Denne Udtalelse, vedtaget af de kommunale Hjelpekasser, viser, at man ude omkring i Kommunerne efterhaanden er kommet saa vidt, at det vil være umuligt at opretholde regelmæssig Understøttelse af de arbejdsløse, og det er derfor i høj Grad paakrævet at gennemføre en Ordning. Jeg haaber, det skal kunne lykkes Rigsdagen at enes om at gennemføre det foreliggende Lovforslag.

Det andet Lovforslag bemyndiger Arbejdsløshedskasserne til fra Oktober Maaned at udvide Antallet af Kassens Understøttelsesdage, dog højst med 70 Dage, idet Statskassen skal refundere de 80 pCt. af Udgifterne hertil. Dette Lovforslag gaar ud paa at skabe Muligheder for en Gennemførelse af den endelige Krisekaseordning. Det var oprindelig tænkt, at dette skulde kunne ske gennem det Lovforslag, som er vedtaget i dette høje Ting om Ændringer i Arbejdsløshedskasseloven, idet Krisekasserne skulde kunne træde i Kraft til Efteraaret; men den meget store Arbejdsløshed, der har medført, at adskillige Kasser har maattet forhøje Kontingenterne eller paaligne Ekstrakontingenter, gør det umuligt paa nærværende Tidspunkt at oprette Krisekasser. Det foreliggende Lovforslag er en Overgangsbe-